

Enemmän Itseajattelua

Kirj. A. X.

USEIMMAT meistä työläisistä myöntävät kai sen tosiasian, että mitä hyvänsä teemme tai suunnittelemme, vaikkapa vain oman kotitaloutemme järjestelyssä ja siitä huolehtimisessa, tarvitsemme siinä harkinnallista itseajattelu-toimintaa — puhumattakaan suuremmista ja yleisluontoisemmista tehtävistä. Myönämme kyllä että oikealla ajalla ja oikeassa tilanteessa annettu jonkun tuttavan tai toverin neuvo ja ohjaus voi olla suurestakin merkityksestä, mutta jos asiamme jätämme kokonaan toisten haltuun ilman omaa päättävistä toimintaamme, huomaamme pian ettei elämämme menekään sitä suuntaa kuin alkujaan ajattelimme sen menevän.

Yllä oleva on otettu vain pieneneksi esimerkiksi yksityiselämästä. Mutta samalla tavalla, vieläpä monin verroin painavammin, kärsii koko luokkamme ja sen yksilöt tänäpäivänä itseajattelukykynsä puuttuvaisuuden tähden. Kun yhteiskunnan ylläpitäjät, työläiset, eivät ole valvoneet omia ja luokkansa etuja, on siitä ollut sellainen seuraus kuin nyt on jokaisen työttömänä olevan työläisen edessä — ja joka ei kaipaa sen tarkempaa selittämistä.

Ne asiat, jotka meidän aina ja kaikkialla olisi muistettava, niin kauan kuin luokkayhteiskunnassa elämme, ovat ihmiselämälle kuuluvain toimeentulovälineiden vaatiminen ja hankkiminen, mutta juuri tämän onkin työväenluokka jättänyt toisen luokan ja sen joidenkin yksilöiden ja johtajien tehtäväksi. On oltu liian herkkäuskoisia. On otettu liian hyvin vaaria "hyvien naapurien" ohjaavista neuvoista ja siten uskottu heille se tehtävä joka meidän itsemme olisi pitänyt suorittaa.

Koska näin kieltämättömän selvästi on nähtävissä sekä todistettu, niin käytännöllisesti kuin teoreettisestikin, mikä tällaisesta tuuliajolla kulkemisesta lopuksi seuraa silloin kun luokkienvälinen yhteentörmäys

on saavuttanut yhdennentoista hetkensä ja on läheisessä tulevaisuudessa kiertämättömänä edessämme, olisi jo jokaisella riistettyyn luokkaan kuuluvalla henkilöllä aika alkaa käyttää omaa ajattelukykyään. Koska aika on näin tärkeä, on heitettävä kilpajuoksu vasikan kanssa — sillä sitä ei kuitenkaan saavuteta — ja yhdyttävä oman luokkansa järjestöön. Siten ainoastaan voi luokkamme pelastua tuholta.

Mutta onhan silläkin järjestöllä, joka vasikan kanssa kilpajuoksua harjoittaa, vallankumouksellinen ohjelma ja niin ollen on se työläisille kuuluva järjestö, saattaa sanoa joku joka ei omaa itseajattelukykyä. Katsokaamme siis mitä eroa huomaamme mainitunlaisen järjestön ja maailman teollisuustyöläisten luokkajärjestön I. W. W:n välillä.

I. W. W. on palkkatyöläisten oma järjestö, jossa ei ole tilaa politiikalle eikä poliittisille johtajille. Se kokoaa maailman palkkatyöläisten voiman yhtenäiseksi, muodostaen tärkeimmän elimen teollisuuden rintamalla, tuotannossa, missä kaikki elämän arvot ihmiskunnalle syntyvät ja missä siis luokkien välinen taistelu käy tehoisimmaksi. Sen taistelujulistus tänäpäivänä on neljätuntisen työpäivän ja neljäpäiväisen työviikon puolesta, joka työaikamäärä on riittävä nykyisen konetekniikan aikakaudella takaamaan yhteiskunnan jäsenille hyvinvoinnin. Sen lopullinen päämäärä on kapitalismin kukistaminen — **tekniikka, tuotanto ja jakolaitokset** työläisten haltuun. Alleviivaamme nuo kolme sanaa, koska ne osoittavat tärkeimmät välineet ihmiskunnan hyvinvoinnin takaamiselle.

Sen poliittisen järjestön, jonka johtajien haltuun jotkut herkkäuskoiset työläiset ovat asiansa antaneet ja josta on jo saatu seurauksiakin nähdä, ohjelma myöskin hyvin tunnetaan, vaikkakin sitä yhtenään huovataan ja soudetaan, eikä sen pysyväi-

syystä siis voida mitään sanoa. Sitäkin väitetään vallankumoukselliseksi järjestöksi. Luonnollisesti — sillä mitä merkitystä olisi liikkeen harjoittamisella ellei olisi liikeilmoitusta. Mutta sitten tulee kysymykseen se että minkälaisia etuja tulisivat työläiset saamaan sellaisen järjestön kautta toimeenpannun vallankumouksen jälkeen. Tietysti nykyisen järjestelmän kumoaminen on heidänkin ohjelmassaan. Mutta emme suinkaan sano väärin kun sanomme että tilalle asetettaisiin poliittinen diktatuurihallitus ja valtio joka ei perusteltaan paljoakaan eroaisi nykyisestä kapitalistisesta valtiosta. Ymmärrämme valtion, nimitettäköön sitä miksi hyvänsä, siksi orgaaniksi jonka avulla pidetään työväenluokkaa kurin alaisena ja suojellaan riistoetuja omistavalle luokalle.

Tämän todistamiseksi tarvitsee mennä ainoastaan siihen maahan jossa senlaatuinen vallankumous on jo suoritettu. Siellä poliittinen diktatuurivaltio pitää huolen että työläiset tekevät työtä palkkajärjestelmän alaisuudessa, joka merkitsee sitä että he saavat vain osan työnsä luomista arvoista itselleen. Heiltä on pyritty estämään se toiminta jota työläiset yleisesti käyttävät omien etujensa puoltamiseen, nimittäin

lakkoutumisoikeus, aivan kuten muissakin maissa.

Teollisuuteen, tuohon elämän perustaan, sanotaan työläisillä ei olevan mitään syytä kohdistaa katsettaan tällä kertaa, koska teollisuus kuuluu olevan "rottien hallussa."

Jonkun aikaa sitten nähtiin sen puoleen lehdissä kuitenkin ylväs "taistelulujulistus", joka piti lähetettämän maan pääkaupunkiin. Siinä muun muassa sanottiin vaadittavan seitsemäntuntista työpäivää ilman palkan laskua. Toiset radikalit järjestöt ovat jo vaatineet kuusituntista työpäivää yli kymmenen vuotta sitten.

Työläisten, erikoisesti niiden jotka eivät vielä ole saaneet silmiään auki näkemään politikoimisen hyödyttömiä ja tuhoisiakin tuloksia, tulisi harkita näitä kysymyksiä ja päästä selville siitä kumpaako tietä kulminen on edullisempaa heille itselleen ja luokalleen. Meidän kumouksellisten teollisuusunionistien tunnussana on: Irti riistävästä hallitsijoista ja poliittisista huijareista. Omat ja luokkamme edut voimme turvata uhkaavalta tuholta vain siten että vapaudumme humbuugista, liitymme siihen mihin me luokka-asemamme perusteella kuulumme ja teemme sen heti.

Elämän Alukehitys Maapallolla

Kirj. TIMSTERI
(Kilpailukirjoitus)

EDELLEISESSÄ näimme miten maapallo muodostui elämälle otolliseksi. Se ei tapahtunut yhtäkkiä, vaan otti se vuosimiljoonia aikaa. Silloin kun elämä ensin alkoi, ei sitä elämäksi olisi voinut sanoa. Se oli vain yksisoluihin olento joka ajalehti veden päällä. Tuuli ja aallot kulettivat sitä sinne ja tänne ilman mitään näkyvää päämäärää. Mutta pian huomaamme että se alkaa muuttua. Se käyttää ravintoa. Se laajenee. Vihdoin se jakautuu kahtia. Kumpikin puolisko jatkaa samaa kiertokulkua; täten elämä lisääntyy.

Joskus tapahtuu niin että tuo hajoava alkuosuus ei kokonaan eroakaan, vaan jäävät molemmat puoliskot toisiinsa kiinni. Näin syntyy useampisoluihin olento. Tapaamme jonkun näistä olioista lähellä ainemäärää jota se käyttää ruuakseen. Se on siinä kiinni. Tällöin kun sen eri solut jakautuvat ja lisääntyvät, jäävät ne tuon ruuan ympärille. Aika

kuluu. Vihdoin on tuo olio kasvanut kokonaan tuon ruokansa ympärille. Se on kasvanut vatsaksi. Näin käy kamppailu edelleen. Erilaiset olosuhteet, joiden alaisiksi tämä alku-olio joutuu, vaikuttavat siihen aina eri tavalla. Ne aineet joita nämä oliot käyttävät hyväkseen, ruuakseen ja juomakseen, vaikuttavat niihin. Hiljalleen alkaa kehittyä eri elimiä joita tarvitaan olemassaolon säilyttämiseksi.

Mitä paremmilla elimillä olio on varustettu, sitä paremmin se voipi säilyä. Ne taasen, joilla on huonommat elimet, ovat helpommin tuhottavissa. Täten luonto jo alusta alkaen valitsee elämän maapallolla ja vedessä. Erikoisissa olosuhteissa, kuten ilmastossa tapahtuvien erilaisten kylmyys- ja lämpö määrän, kosteuden ja kuivuuden vaikutuksesta, niiden erilaisilla astella kehittyvät erilaiset eläin- ja kasvi- muodot. Yksi muoto sopii paremmin kosteaan ja kuumaan ilmastoon, toinen taasen viileämpään